

Ροδιακή Αύρα, κ. (Α. Κ.) Δοξασημένος 'Ελληνισμός, κ. (Α. Μ.)

Αναρτώσεις Ψευδωνύμων: Μικρός Παγιανίνης, κ. 'Ενθουσιώδης 'Ελλην, κ. 'Ενωσις τῆς Κρήτης, κ. Βράχος τοῦ Ζαλόγγου, κ. 'Ακτίς Χαράς, κ. Ψαροπούλα, κ. Νεαρά Κρήσσα, κ. 'Ελλάς Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, κ. Πειραική Αύρα, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν: ἡ 'Ἡρώς Μανωλιάσας (0) με Προμηθεύσαν τῶν Δολφινίων, Βαλκανικήν Συμμαχίαν, Μη με Δημόνειο, Διοσφοροῦσαν, Ξανθὴν Νεοῦδιαν, Τρελλὴν Νεοῦδιαν.— ὁ Μισοισπὴς τοῦ Πίνδου (0) με 'Αμαζόνα τοῦ Εὐξείνου, Αἰσθημα τῆς Πατρίδος, Ὑπερ Πατρίδος, Κιρκασίαν, Χρυσολαμπίδα.— ἡ Νεοῦδα τῶν 'Ανθῶν (0) με Κυπριακὴν Εὐκλειαν, Θέμον Βανιώτην, 'Ἡρώα τοῦ 1913.— ὁ Χάων (0) με Τέλλον 'Αγραν, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν, Δοξασημένον Ρήνον, Φάωνα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Αὐτόνομον 'Ἡπειρον (θὰ σοὺ στέλλω εἰς τὸ εἶξ' ὀκτὼ φύλλα· εὐχαριστῶ πολὺ) Ψαροπούλαν (ἔστειλα) Βέτο (εὐχαριστῶ διὰ τὴν ὥραν κάρταν) 'Ομηρικὴν 'Ἰθάκην (ἔστειλα) Νέον 'Ελληνα (ἔστειλα) Θιακὸν Θαλασσοῦλον (ἔστειλα) Ναυτάκι τῆς Λήμνου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας) 'Αγρουπνὸν Φύλακα (ἔστειλα) εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ νέον ξεσπάθωμα) Μιλτ. Βιβ. (πρέπει νὰ διαβάσῃς τὸν 'Οδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ) 'Αθιγγανίδα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Κάστορον Καλαμῶν (σοὺ ἔστειλα τὸ φυλλάδιον ποὺ ἔχει τὰς εἰκῆνας τοῦ κ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ κ. Φαίδωνος· ἐβέβαια ποὺ πρέπει νὰ γίνοντο ἀγοραστὰ αὐτὰ ποὺ ἔχουν τὴν μηχανὴν νὰ διαβάξουν τὸ φύλλον· εἶνε δυνατόν νὰ τοὺς τὰ δανείξῃς αἰώνως γιὰ νὰ σοὺ τὰ κάνουν ἀπαταβοῦρες;...) 'Ελληνα Πρόσκοπον (ἔστειλα) Ξυανθίαν Δουκ. (ἔστειλα) ἔχασες τὴν Πρωτοχρονιά, ἀλλὰ θὰ ἰδῇς τὰ καρναβάλια) Φιλόπατρι Μαρκεδόνα (ἔλαβα, εὐχαριστῶ χαίρω πολὺ ποὺ ἔγινες καλὰ βέβαια, ὁ καλὸς φίλος στήν ἀνάγκην δειγνεται) Πενναύβουλον Στρατηλάτην (ἐμπορεῖς νὰ πάρῃς 'Αθροῖον Βραβεῖον τοῦ 'Εσπαθώματος δὲν ἀποκλείει) 'Ατρόμητον Εὐζωνάκι (κ' ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ πάντοτε, ἀλλὰ διατὶ δὲν μοὺ γράφεις συχνότερα;) Μικρὸν Πρόσκοπον (ἔστειλα) Θαλασσοπόλι πρὸ Στόλου (εἰς δὲν εὐρὴ κανεῖς καὶ τὰς δώδεκα λέξεις, θὰ βραβεύῃς ὅποιος εὐρὴ τὰς ἑνδεκα· τέλος πάντων ὅποιος εὐρὴ τὰς περισσοτέρας· καὶ εἰς εὐρὸν πολλοὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν λέξεων, θάπορασις ὁ κλῆρος) Λιλίαν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς εὐχάς) Λημνιοπούλαν (ἐπίσης) Βράχον τοῦ Ζαλόγγου (γράφε μου κ' ἐκτενέστερα· ὅποιος θέλει, εὐρίσκει καιρὸν νομίζεις, ὅτι οἱ ἄλλοι ποὺ μοὺ γράφουν, δὲν ἔχουν μωθήματα καὶ δὲν παίρνουν ἀριστα;...) 'Ακτίνα Χαράς (λοπόν, ἄς ἐλπίσω φέτος... φέτος) Γέροντ τοῦ Μοριά (ἔστειλα, εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Πανελλήνιον Πόθον, Μόζαο, 'Εκπαρθητὴν τοῦ Μπιζανίου, κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21ην 'Ιανουαρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 22ας Μαρτίου

90 Λογοπαικτικὸς Δεξιόγραφος

Μ' ἐπιβεβαιωτικὸν Τὸν λαὸν εἰς ἐνώση, Βασιλεῖα ὀμηρικὴν Παρευθὺς θὰ φανερώσῃς.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Πισταχτῆς Νεοῦδιούλας

91. Μεταγραμματισμὸς

Εἰς Κράτος τῆς 'Ασίας Δυὸ γράμματα ἀν' ἀλλάξῃς, 'Ἐν Κράτος τῆς Εὐρώπης 'Ἐμπρός σου θὰ κτυτάξῃς.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθηματος τῆς Πατρίδος

92. Τονόγραφος

'Ὅπως ἔχει, εἶνε πόλις 'Ἀρα... μεγαλύτερῃ σου. 'Ἄν τὴν παροξυτονίσῃς, Γίνετα μικρότερῃ σου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς 'Ελπιδοφόρου Κυανολεύκου

93. Αἶνιγμα

Λαμπρότατος ἀστὴρ τὸ ἀρσενικὸν μου Χώρ' ἀσιατικὴ τὸ θηλικὸν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πολικοῦ 'Αστέρου

94. Γωνία μετὰ Πυραμίδος

- + + + + + = 'Αρχαῖος βασιλεὺς.
+ + + + + = Φονικὸν ὄπλον.
+ + + + + = Γεωμετρικὸν σχῆμα.
+ + + + + = Ἰερὸν πλοῖον.
+ + + + + = 'Ελληνὸν ποιητὴς.
+ + + + + = Βασιλεὺς σύγχρονος.
+ + + + + = 'Ομηρικὸς ἦρως.

Τὴν πυραμίδα ἀποτελοῦν κατὰ σειράν: γῆ, πλῆθειον θαλάσσης, οὐσία εὐώδης, ἐπίθετον, σύμφωνον. 'Ἡ κατέστῃς τῆς εἶνε πρόθεσις.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Γενναιοφύδου Στρατηλάτου

95. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

'Ἡπειρος—οὐσιαστικὸν=γράμμα + (θεὰ—γράμμα=) Θεὸς αἰγύπτιος + ('Αρχαῖος σφός—γράμμα=) οὐσιαστικὸν. 'Αθροισμα ὑπολοίπων: Χώρα τῆς 'Ασίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ροδοδάφνης

96—100. Μαγικὸν Γράμμα

Τὴν ἀνταλλαγὴν ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνεῦ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλα τὸσα λέξεις.

νόμος, Κύρος, καλὸς, μέλας, νῆμα.

'Εστάλη ὑπὸ τῆς Τριφυμίας

101. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὐρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰρχικὰ τῶν νάποτελοῦν κατὰ σειράν μέταλλον κοινόν: Φέρος, πρόσκατος, ὄρθον, δούλος, χωρὶς, φωτεινός.

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Πηλέως

102. Ἐλλιπτοσύμφωνον

εε-ε-α-αα-γε-ε-ε-α-ε-ιω

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Δοξασημένου Ρήνου

103. Γρίφος

στον στον στον τι τι
κακ. λα π' α
στον στον τι τι

'Εστάλη ὑπὸ τὸ Θαλασσοπόλι τοῦ Σιόλου.

ΛΥΣΕΙΣ

Ἐτῶν Πνευματ. 'Ασκήσεων τοῦ φύλλου 43

451. Λευκοσία (λευκός, ἴα.)—452. Φύκος (φύ, Κῶς.)

Σ Ν Δ Σ
Ο Ω Ι Ο
Κ Ρ Υ Θ

453. Π Ι Υ Ω Ε Ο Α Α Ι
Λ Ν Δ Λ
Ο Ο Ο Ο
Σ Σ Ν Σ

454. Πίλος—λίπος—πόλις.—455. Λυδὸν—Κύων.—456. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ (ἄρμα, Ρόδος—Δαναός, νόμος, Ἴβον, Σάδομα.)—457. ΠΑΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ, ΜΗΛΟΝ (ΠΑΜΙΟΣ, 'Αθηναί, ΔΗΛΟΣ, 'ΟΝΟΣ, ΣΑΝΟΣ.)—458. Γονεὶς δεῖ αἰδέσθαι.—459. Εἰς τὰς ὕβρεις περιφρόνησις (εἰς τὰ σι-βρ' εἰς περι-σι φρσ-ν εἰς εἰς.)

454. Πίλος—λίπος—πόλις.—455. Λυδὸν—Κύων.—456. ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ (ἄρμα, Ρόδος—Δαναός, νόμος, Ἴβον, Σάδομα.)—457. ΠΑΔΟΣ, ΑΘΗΝΑ, ΜΗΛΟΝ (ΠΑΜΙΟΣ, 'Αθηναί, ΔΗΛΟΣ, 'ΟΝΟΣ, ΣΑΝΟΣ.)—458. Γονεὶς δεῖ αἰδέσθαι.—459. Εἰς τὰς ὕβρεις περιφρόνησις (εἰς τὰ σι-βρ' εἰς περι-σι φρσ-ν εἰς εἰς.)

'Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθηματος τῆς Πατρίδος

92. Τονόγραφος

'Ὅπως ἔχει, εἶνε πόλις 'Ἀρα... μεγαλύτερῃ σου. 'Ἄν τὴν παροξυτονίσῃς, Γίνετα μικρότερῃ σου.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς 'Ελπιδοφόρου Κυανολεύκου

ΜΙΚΡΑΙ ἈΓΓΕΛΙΑΙ

(1Ε—8)

Ἡ παιδὴ αἰσθάνομαι ἀριστόν τινα συμπέθειαν πρὸς τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν καὶ τὴν πρώην Τσοῦχραν, ἐπιθυμῶ νὰλληλογραφῆσθαι μαζί των, ἂν δέχονται. Πισταχτὴ Νεοῦδιούλα.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ὅσων αἱ λύσεις, ἀδιακρίτως φυλλάδιον, ἐλήφθησαν ἀπὸ 15—21 'Ιανουαρίου

'ΑΘΗΝΩΝ. Μαγ. Σ. Κοσμητάτος, 'Ιωάννα Κοσμητάτου, Σπ. Α. Μάμος, Αἰκατερίνη Γ. Μαρσούλη, Ματωμένο 'Ηλιοβασιλεμα, Θεοδώρα Ν. Μαντζουρή, Γ. Πουλάκος, 'Εμ. 'Αλτηγός, Μάριμα Ρομποπούλου, Αἰλὴ Καλογεροπούλου, Ρουμλιωτάκι, Γ. Κολυβάς, Φανή Α. Κοσκωνίη, Ι. Κ. Μελασσινός, Θεοδώρα Καραβέλλου, 'Ηλ. Π. Σούσου, Ι. Πετρούλας, Χρ. Μ. Κονδύλης, Σπ. Χ. Τσακίρης, 'Αμαλία Τσαχ, 'Ε. Κοντογιάννης.

ΑΙΓΙΝΗΣ. Μικρὸς Παγιανίνας. ΑΡΓΟΥΣ. 'Αγ. Χρ. Λύδης. ΒΟΛΟΥ. 'Αλ. Γ. Παναγιωτοπούλου, 'Ἐνα Βολιώτα, Δημ. Ε. Εδωγγέλου, 'Αν. Α. Καραμεινίτης, 'Αργίνη Κ. Λυκαοδοπούλου, 'Ιωάν. Β. Παπαθανασίου, 'Ηλ. Γκιανής, Εὐ. Ν. Τσαντιλῆς, ΓΥΘΕΙΟΥ. Πάρινα καὶ Νίνα Β. Τζωρτζάκη, 'Όλγα Α. Μοροθίμα.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Γ. Διαπάτης. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Χρυσάλλης. ΙΘΑΚΗΣ. Γρ. Α. Κουσανός, Νίνα Αἰγυοστή, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Καίμ Ι. Αεῦ. ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Σοφὸς τοῦ Μέλлонτος, 'Αγγ. Βλάχος, Σπ. Θ. Δεσφίλλας, Κερκυραῖος Διάβολος.

ΛΑΥΡΙΟΥ. 'Αδαμαντία Ν. Καρζή. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ν. Θ. Λουκόπουλος. ΜΕΣΣΗΝΗΣ. 'Ιωάννης Π. Τσαγγάλης, Ν. 'Αποστολόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ. Μικρὸς Εὐελπῆς, Σ. Α. Κουτσουπῆς, Σπ. 'Ηλ. Κουταράκης, Γλαῦκος ὁ Πατρῆς, Πατριὸν Ναυτοπούλου, Μαντῖνα Π. Παπαγιαννοπούλου.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Π. Α. Στεφανταῖτης, 'Απ. Χ. 'Αβδελοπούλου, Κ. Ι. Σιφραῖς, Γ. Σ. Στανουανός.

ΣΥΡΟΥ. Ν. Ι. Βάτης, Στυλ. Π. Δημητριάδης.

ΤΡΕΠΙΛΟΕΩΣ. Γ. Ν. Μπατριάδης, Λεων. Σ. Πρωτοπαπῆς, Νικ. Ι. Βασιλόπουλος.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ. Κική Α. Εδοστρατιάδου, Τασία Χ. Ολιγομοπούλου.

ΧΙΟΥ. Εδῶν. Α. Σερραφείμ, Γ. Βαριαδάκης, Γ. Α. Γέμελος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τὸν ἀριστότατον τὴν λύσιν τὰ δυνάματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐλήφθησαν οἱ εἶξ' ἑστῆς τρεῖς: ΣΠΥΡΟΣ Α. ΜΑΜΟΣ, ἐν 'Αθήναις, ΣΠΥΡΙΑΔΩΝ Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ ἐν Κερκύρα καὶ ΕΥΑΓΓΕΛΑΟΣ Δ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ἐν Χίῳ, οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χῶραν ἡμῶν ὑπερησίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with 3 columns: ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ, ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20. Includes subscription rates and publisher information for NIKOLAOS H. PAPADOPOULOS.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

'Επιτέλους ἦλθε καὶ ἡ σειρά του νὰ περάσῃ. —Τορπέν, φαρμακοποιὸς! ἐφώνηξεν ὁ γραμματεὺς.

— Παρών! ἀπεκρίθη ὁ Τορπέν.

'Αλλ' ὅταν ὁ ἰατρὸς ἐπροχώρησε πρὸς αὐτὸν καὶ ἠτομάσθη τὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὸ στόμα καὶ νὰ τοῦ σηκώσῃ τὰ βλέφαρα, ὁ φαῖδρος ἄνθρωπος ὀπισθοχώρησε καὶ ἀνέκραξεν:

— 'Ε!... δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ με ψηλαφήσετε σὰν γουρομῆσπουλο γιὰ πούλημα!.. (*) 'Ἄν εἶχα καμμιὰ κολλητικὴ ἀρρώστια, θὰ τῶξερα καλλίτερα ἀπὸ σᾶς. Φαρμακοποιὸς εἶμαι, τί διάβολο!

'Ο ἰατρὸς ἦτο ἀγαθὸς ἄνθρωπος. Ἄντι νὰ θυμώσῃ, ἤρχισε νὰ γελάει καὶ δὲν ἐπέμεινε πλέον, περιηρισθεὶς νὰ κτυτάξῃ με κάποιον οἰκτον τὸν φαρμακοποιὸν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατήντησε νὰ γίνῃ μετανάστης.

Καὶ ὁ Ραούλ ὁμοίως ἐγλύτωσε τὴν ἐξέτασιν. 'Ἡ ἀνθρά του ὄψις καὶ ἡ εὐπρεπὴς περιβολὴ του ἠγαπήθησαν τοὺς ἀξιωματικούς καὶ μόλις τὸν εἶδον, ἀνημέρισαν τὸ θνημά του μεταξὺ τῶν ὑγιῶν καὶ τὸν ἀφῆσαν νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ὅπου τὸν ἐπερίμενον ὁ Τορπέν.

(*) 'Ἰδε εἰκόνα προηγ. φύλλου, σελ. 62.

— Δόξα σοι ὁ Θεὸς τέλος πάντων! ἀνέκραξεν αὐτός. Εἴμεθα ἐλεύθεροι! Καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξετάζουν τὰ καταλύματα τὰ προωρισμένα διὰ τοὺς μετανάστας, καὶ τοὺς συνταξιδιώτας με τοὺς ὁποῖους θὰ ἐξοῦσαν εἰκοσιδύο ἡμέρας στοιβαγμένοι εἰς τὸν στεγνὸν ἐκεῖνον χῶρον, ὁ ὁποῖος ἐξετείνετο ἀπὸ τὴν πύραν τοῦ ἀτμοπλοίου ἕως τὸ κατά-

στρομα τῆς δευτέρας θέσεως, μόνον.

Τὰ καταλύματα τῶν μεταναστῶν

'Ο χῶρος αὐτός, μήκους σαράντα περίπου μέτρων καὶ πλάτους εἰκοσι, ἐπρόκειτο νὰ περιλάβῃ χιλιάδες ἐκατὸν μετανάστας. Εἶνε ὅμοιος ἀληθές, ὅτι θὰ ἐκυκλοφοροῦσαν καὶ εἰς τὰ τρία κάτωθεν πατώματα, ὅπου ἦσαν τὰ ὑ-

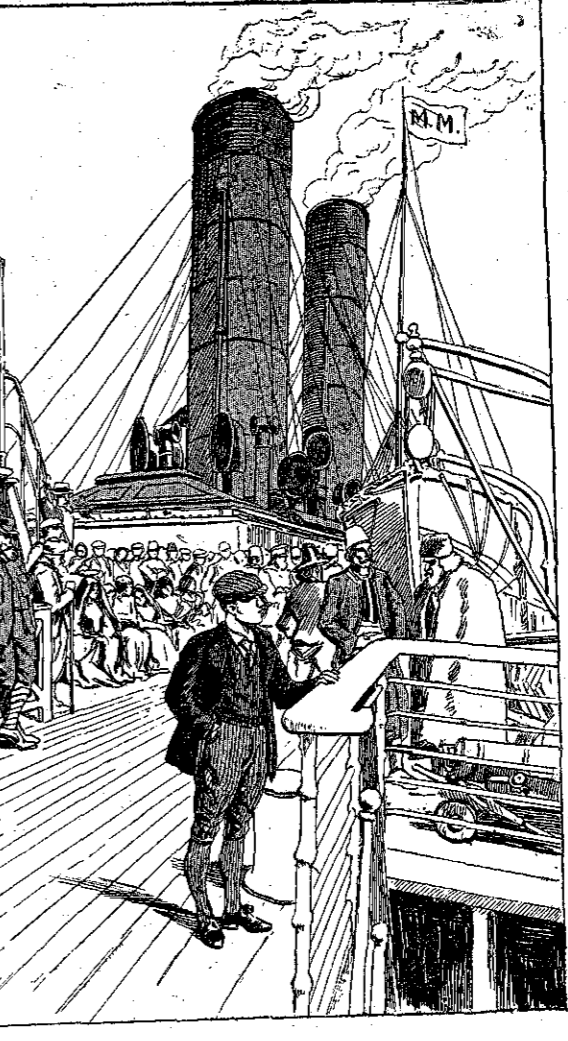
πνωτήρια, τὰ ἕνα διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἄλλα δύο διὰ τοὺς ἄνδρας. Ἐπιθεωρῶν τὸ πλοῖον ὁ Τορπέν δὲν ἐφαινετο διόλου ἐνθουσιάζομενος.

— Φοβοῦμαι, μικρὲ, ἔλεγεν εἰς τὸν Ραούλ, ὅτι δὲν θὰ καλοπεράσομε πολὺ ἐδῶ πέρα καὶ ἔτσι μοῦρχεται νὰ πληρώσω κάτι παραπάνω γιὰ νὰ μᾶς βάλουν στὴ δευτέρα θέσι.

— Γιατί; ἀπεκρίθη φρονίμως ὁ Ραούλ. Καλλιτέρα, μοῦ φαίνεται, νὰ φυλάξομε τὰ λεπτά μας, νὰ τάχομε καὶ πέρα. 'Ἐπειτα, κύριε Τορπέν, ἐδῶ, βλέπετε, δὲν εἶνε καὶ τόσο ἀσχημα.

'Ἐφθασαν εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἦσαν αἱ κλῖναι. 'Ο θάλαμος ὅλος εἶχεν ὕψος ἐνὸς μέτρου καὶ ἐξημνοτάξῃ ἐκατοστῶν — τὸσον ὄριξεν ὁ νόμος τῆς μεταναστεύσεως, — ἐφαίνετο δὲ καθαρώτατος καὶ ἐμύρως φανικόν, τὸ ὅποιον ἐμαρτύρει ὅτι τὸν εἶχαν ἀπολυμάνῃ ἐσχάτως. Ὑπῆρχον τέσσαρες συστοιχίαι κλινῶν ἀλλεπάλληλοι, ἀλλὰ καθὲ κλινὴ εἶχε τὰς κανονικὰς διαστάσεις, ἦτοι μήκος ἐν μέτρον καὶ ὄγοντα τρία καὶ πλάτους πενήντα, καὶ ἦτο στρωμένη με σινδῶνας καὶ σκεπάσματα καθαρώτατα.

Καθ' ὑπόδειξιν ἐνὸς ναύτου, ἔσπευσαν νὰ ἐκλέξουν

'Απὸ ὀκτὼ ἡδὴ ἡμερῶν, ἡ Πάμπα εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐκ Μασσαλίας... (Σελ. 71, στ. γ')

καί να καταλάβουν δύο από τας κλίνας αὐτῆς τοῦ κάτω πατώματος, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀκόμη ἐλευθέραι. Ὡς σημεῖον καταχῆς, ἐποποθέτησαν ἐπ' αὐτῶν τὰς βαλίτσας των κ' ἔδωσαν ἕνα μανδῆλι εἰς τὸ σιδηροῦν κάγκελον.

Κατόπιν ἀνῆλθον εἰς τὸ κατώστρωμα. Ἡ ἐπιβίβασις τῶν μεταναστῶν εἶχε τελειώσῃ καὶ τώρα ἦσαν μοιρασμένοι κατ' ἐθνικότητας. Οἱ Ἴταλοι εἶχον ἐγκαταστήσῃ τὰς οικογενεῖας των εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ πλοίου. Πέριξ ἐκάστης οικογενεῖας ἐβλεπεσ ἀληθινὰ ὄχρωμα ἀπὸ σάκκου, βαλίτσας καὶ πολύχρωμα κιβώτια. Σμήνη παιδιῶν ἐτριγύριζαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, αἱ μητέρες των τὰ ἐφώναζαν, οἱ δὲ ἄνδρες παρηκολούθουν καμπύζοντας τὴν φάρτυον τῶν δεμάτων, τὰ ὁποῖα ἕνα βαροῦλλον κατεβίβαζε μὲ κρότον εἰς τὰ βάθη τοῦ κύτους.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν, τὸ θέμα ἦτο ἀκόμη γραφικώτερον (*). Διότι ἐκεῖ ἦσαν συνηθροισμένοι καμμιὰ ἑκατοστὴ Ἕλληνας, Τούρκοι, Ἀρμένιοι, Σέρβοι, καὶ ἄλλοι ἀπροσδιοριστοὶ ἐθνικότητος, γενικῶς λεγόμενοι Π ο λ λ ὶ κ ο ι. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐφοροῦσαν ὡς ἐπιτοπλεῖστον τὰς ἐθνικὰς τῶν ἐνδυμασίᾶς κ' ἐπεριπατοῦσαν γυμνόποδες ἢ μὲ παντοῦφλες.

Ἡ θέα των κατεγοήτευσε τὸν Ραοῦλ καὶ χωρὶς νὰ φροντίξῃ διόλου διὰ τὴν ἐγκαταστάσιν του, πού ἀνησυχοῦσε τόσον τὸν σύντροφόν του, διεσκέδαζε περιεργαζόμενος τὸ ποικίλον πλῆθος τῶν μεταναστῶν. Διὰ τὸ παιδί αὐτό, τὸ ὁποῖον σπανιώτατα ἄφινε τὴν μικρὰν ἐπαρχικὴν πόλιν, διὰ νὰ ὑπάγῃ ὡς τὸ Παρίσι, τὰ πάντα ἦσαν νέα, περὶεργα, διασκεδαστικά, ὠραία. Καὶ ἀποροῦσε πολὺ μὲ τὸν Τορπέν, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ τόπολαμβάνῃ, ἐφρόντιζε διὰ τὸ κρεβάτι του ἢ διὰ τὴν πολυθρόνον του.

Ἡ ἀναχώρησις.

Ἐν τούτοις ἡ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεως ἐπλησίαζεν. Οἱ ναῦται εἶχον κλείσῃ τὰ μεγάλα στέμια τοῦ κύτους καὶ εἰς τὸ μόνον πού ἔμενον ἀκόμη ἀνοικτόν, τὸ βαροῦλλον ἐφαίνετο βιαζόμενον νὰ καταβιβάσῃ καὶ τὰ τελευταῖα κιβώτια. Ἡ σειρὴν τοῦ ἀποπλοίου εἶχον ἀντηχήσῃ δύο-τρῖς φορές, ἀλλὰ μὲ σφύριγμα ὀξύ, ζῶηρον καὶ διακεκομμένον, ἐπιουλᾶττοσα διὰ τὴν στιγμήν τῆς ἐκκινήσεως τὴν θρηνώδη καὶ ἰσχυρὰν ἐκείνην κραυγὴν, τὴν ὁποῖαν οὐδέποτε λησμονοῦν οἱ ταξειδιῶται, οἱ ἐγκαταλείποντες τὴν πατρίδα των.

Τὸ πλῆθος ἐγένετο ὀλονὲν πυκνότερον, ἐπὶ τῆς προκυμίας καὶ ἤρχισαν τώρα νὰ σείωνται μαντήλια εἰς ἀποχαιρετισμόν. Ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν κατώστρωμα τῆς πρώτης θέσεως κατήρχοντο καὶ ἀπέβι-

θάζοντο ὅσοι δὲν ἐπρόκειτο νὰναχωρήσουν, ὁ δὲ πλοίαρχος εἶχε λάβῃ τὴν θέσιν του ἐπὶ τῆς γεφυράς. Τὸ σκάφος ὀλόκληρον ἐδονεῖτο ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς μηχανῆς του, ἡ ὁποῖα ἐστρέφετο, ἐτοιμὴ νὰ μεταδώσῃ τὴν δύναμιν τῶν δεκασιγχιλίων τῆς ἵππων εἰς τοὺς ἄξονας τῶν ἐλίκων.

Ἐκλείσθη καὶ τὸ τελευταῖον στόμιον τοῦ κύτους. Καὶ ἤλθεν ἡ πάντοτε ἐπισημος στιγμή, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ ναῦται ἀποσύρουν τὰς μικρὰς ξυλῖνας γεφυράς, πού συνδέουν τὸ πλοῖον μὲ τὴν προκυμῖαν. Εἶνε πλέον τὸ σύνθημα τῶν τελευταίων ἐκατέρωθεν ἀποχαιρετισμῶν. Εἰς ὅλας τὰς θέσεις, καὶ μεταξὺ τῶν πτωχῶν μεταναστῶν, καὶ μεταξὺ τῶν πλουσιῶν ἐπιβατῶν, ἡ ἴδια συγκίνησις σφίγγει τὰς καρδίας. Αἱ γυναῖκες κλαῖουσιν, οἱ ἄνδρες μασσοῦν νευρικῶς τὰ μουστάκια των. Τώρα τὸ μέγα λευκὸν πλοῖον δονεῖται περισσότερο καὶ κάποια κίνη-

«Ὅσο ἔχεις τὸν Τορπέν κοντά σου, μὴ φοβάσαι, παιδί μου...» (σελ. 70, στ. γ.)

σις, μόλις αἰσθητῆ, μαρτυρεῖ ὅτι ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν προκυμῖαν, ὅπου τὸ συγκρατοῦν ἀκόμη χονδρὰ σχοινία, τὰ ὁποῖα λύνουν ὀλονὲν.

Μετ' ὀλίγον πλατεῖα τάφος ἀνοίγεται μεταξὺ τοῦ πλοίου καὶ τῆς ξηρᾶς πού ἐγκαταλείπει. Τὰ σχοινία πῖπτουν βαρεῖα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐν ἀσθενέσ τικ-τάκ, δειλὸν ἀκόμη, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἑλιξ ἤρχισε τὴν ἐργασίαν τῆς.

Γδοὶ καὶ θρηνοί, δάκρυα καὶ στεναγμοί. Ἀντηχοῦν φράσεις εἰς ὅλας τὰς γλώσσας καὶ τὰ μαντήλια σεῖονται λυσσώδως.

Ἄλλως τε ἡ ξηρὰ ἀπομακρύνεται μὲ ταχύτητα, μεγαλειότερα καὶ ἰσχυρότερα ὀλονὲν κύματα περιβάλλουν τὸ βαρὺ σκάφος. Ἡ ἑλιξ ἤρχισε νὰ κινήται μὲ ὄλην τὴν τὴν δύναμιν. Καὶ ἀκριβῶς τὴν στιγμήν αὐτὴν ἡ σειρὴν ἀφήκε τὴν θρηνώδη καὶ παρατεταμένην κραυγὴν,

τὴν τελευταίαν, ἡ ὁποῖα εὗρήκεν ἤχῳ εἰς ὅλας τὰς καρδίας.

Εἰς ἄλλους ἐμπνέει ἐλπίδας, ἄλλων ἀξάνει τὴν θλίψιν. Νέα ζωὴ ἀρχίζει διὰ τοὺς δισχιλίους ἐκείνους ἄνθρωπος, τοὺς ὁποῖους ἀπάγει τὸ μέγα λευκὸν πλοῖον. Τί θὰ εἶνε αὐτὴ ἡ ζωὴ; Ἴδου ἡ ἐνδύμωχος ἐρώτησις, τὴν ὁποῖαν κάμουν ὅλοι ἐναγωνίως.

Ἡ ἀπόστασις εἶνε τώρα πλέον μεγάλη. Χωρισμὸς τέλειος. Τίποτε δὲν διακρίνουν καθαρῶς οἱ ἐπιβάται εἰς τὴν ξηρὰν, ὅπου τὸ πλῆθος φαίνεται ὡς μία μικρὰ μαύρη γραμμὴ μὲ λευκὰ κινούμενα στίγματα: τὰ σειόμενα μαντήλια.

Ὁ ἄνεμος δυνακῶναι τὸ πλοῖον ταλαντεύεται, ἡ ξηρὰ ὀλονὲν φεύγει, χάνεται, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ κυανὴ θάλασσα, ἀπέραντος, σπινθηροβόλοσα ὑπὸ τὰς ἀκτίνας τοῦ δύνοντος ἡλίου, περικυκλώνει τὸ πλοῖον. Ἐτελείωσε... ἀνεχώρησαν!

Ὁ Ραοῦλ, μὲ τὴν παιδικὴν του εὐαισθησίαν, ἦτο συγκακινημένος ὅσον καὶ κάθε ἄλλος ἐπιβάτης· ἀλλ' ἐλυπεῖτο πρὸ πάντων, διότι δὲν εἶχεν ἰδῆ κανένα φιλικὸν πρόσωπον ἐπὶ τῆς προκυμίας τὴν στιγμήν τοῦ ἀπόπλου.

«Πόσο εἶμαι μόνος!» ἐσυλλογίζετο. Κ' ἐξ ἐνστικτοῦ ἐπλησίασε τὸν Τορπέν κ' ἔθλιψε τὴν χεῖρα τοῦ μόνου του φίλου.

Ὁ πρῶν φαρμακοποιός, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο σιωπηλὸς εἰς τὴν κουραστήν, ἐνόησε τὴν σημασίαν ἐκείνης τῆς χειραψίας κ' ἐπιθέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Ραοῦλ, τῷ εἶπε:

— Μὴ φοβάσαι, παιδί μου! Ὅσο ἔχεις τὸν Τορπέν κοντά σου, μὴ φοβάσαι!... Νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι σὲ λίγα χρόνια θὰ ξαναγυρίσωμε πλούσιοι κ' οἱ δύο. Καὶ τότε δὲν θάμιαστε ἐδῶ ἔς τὴν πρῶρα, μαζί μ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς βρωμιάρηδες, σὺν σήμερα· ἀλλὰ θὰ ταξειδεύσωμε καὶ μεῖς πρώτῃ θέσιν, νὰ, ἐκεῖ-πάνω, σεκείνῳ τῷ κατώστρωμα πού βλέπετε, μαζί μὲ τῆς κομφῆς κυρίες καὶ τοὺς καλαντυμένους κυρίους. Τὸ μυστικὸν τῆς μεταναστεύσεως εἶνε αὐτό: νὰ φεύγῃς μὲ τρίτῃ θέσιν καὶ νὰ γυρίξῃς μὲ πρώτῃ. Δυστυχῶς πολλοὶ κάνουν τὸ ἐναντίον: φεύγουν μὲ πρώτῃ καὶ γυρίζουν μὲ τὸ σωρὸ.

— Αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ ποτέ! ἐφώναξε ζῶηρὰ ὁ Ραοῦλ. Μπορεῖ νὰ μὴ γυρίσω ποτέ, μπορεῖ νὰ πεθάνω ἐκεῖ-κάτω, ἀλλ' ἂν γυρίσω, θὰ εἶμαι πλούσιος ἢ τοῦλάχιστον ἀνεξάρτητος. Ἐγὼ νὰ ξαναπέσω ἐστὰ χεῖρα τῶν θεῶδων μου; Καλλίτερα θάνατος!

— Καλὰ τὰ λές! ἐπεδοκίμασεν ὁ Τορπέν. Κι' ἀφοῦ σκέπτεσαι ἔτσι, ἐννοια σου καὶ θὰ πῆς μπροστά.

Τραχεῖα ζωὴ, ἀλλὰ ἐλευθέρη!

Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἀντήχησε δυνατὰ ἕνα κρουδοῦν.

Ἦτο ἡ ἀναγγελία τοῦ γεύματος καὶ διεγύνατο ἦδη ἡ ἀρκετὰ ὀρεκτικὴ εὐωδία τῶν φαγητῶν, τὰ ὁποῖα οἱ πρὸς ταῦτο ὠρισμένοι μετανάσται εἶχον φέρει ἀπὸ τὸ μαγειρεῖον.

Καὶ ἡ ζωὴ ἤρχισεν ἀμέσως νὰ διοργανοῦται ἐπὶ τῆς μικρᾶς πλωτῆς πάλωφς καὶ νὰ σχηματίζονται οἱ ὄμιλοι προπάντων κατ' ἐθνικότητας.

Ὁ Τορπέν καὶ ὁ Ραοῦλ ἔκαμαν παρέαν χωριστὰ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους κ' ἐπῆγαν μόνοι των εἰς τὸ μαγειρεῖον νὰ πάρουν φαγητὰ μὲ τῆς κ α ρ α β ἄ ν ε ς, πού εἶχε φροντίσῃ νὰ προμηθευθῇ ὁ φαρμακοποιός.

Οἱ Γάλλοι μάγειροι ἐδείξαν ἀμέσως μεγάλην προθυμίαν διὰ τοὺς συμπατριώτας των, διότι οἱ Γάλλοι ἦσαν ὀλίγοι μεταξὺ τῶν μεταναστῶν: μόλις ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ. Τοὺς ἐπεριποιήθησαν λοιπὸν ἰδιαιτέρως καὶ τοὺς ἐγένεσαν τῆς καρδάνες μὲ ὠραῖον σούπα-μιτζέλια καὶ μὲ μεγάλα κομμάτια κρέας.

Τυρὶ λευκὸν συνεπλήρωσαν αὐτὸ τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον οἱ ταξειδιῶται μασ εὔρον λαμπρόν, διότι καὶ ἡ ὄρεξις των εἶχεν ἀνοίξῃ μὲ τὸν θαλάσσιον ἀέρα.

Ἀφοῦ ἔφαγαν, ἐπῆγαν νὰ πλύνουν μόνοι των τὰ δοχεῖα καὶ τὰ πηρουνομάχαιρα των εἰς τὴν βρυσούλαν, ἡ ὁποῖα ὑπῆρχε πρὸς ταῦτο εἰς τὸ κατώστρωμα. Ὅλοι αὐτοὶ αἱ λεπτομέρειαι διεσκέδαζαν πολὺ τὸν Ραοῦλ, ὁ ὁποῖος εὗρισκε παντοῦ τὸ νέον.

Ὁ φαρμακοποιός ἦτο ὀλιγώτερον ἐνθουσιασμένος· ἐφαίνετο ὅμως ἀρκετὰ φαιδρὸς κ' εὐδιάθετος.

Ἡ νύξ ἦλθε καὶ τὸ κατώστρωμα παροσίασε τὴν εἰκόνα ἀληθινοῦ καταλισημοῦ. Οἱ Τούρκοι ἤπλωσαν εἰς σχοινία ἕνα πανί καὶ ἐγκατέστησαν ὀπισθεν αὐτοῦ τὰς γυναῖκας των. Οἱ Ἴταλοι ἐπαίζον (αμπούρα) μὲ μεγάλας κραυγὰς. Μερικοὶ Ἴσπανοὶ εἶχον βγάλῃ τὰς κιθάρας των κ' ἐτραγουδοῦσαν χαμηλοφῶνως μελαγχολικὰ τ α γ κ ὶ. Καὶ κάποιος εἶχε φέρῃ ἕνα φωνογράφον, ὁ ὁποῖος ἐσκόρπιζε τραγούδια τοῦ καφεσαντᾶν καὶ στρατιωτικὰ ἐμβατήρια.

Ἄλλ' ὀλίγον κατ' ὀλίγον οἱ διάφοροι αὐτοὶ ἤχοι εἰσῆγσαν καὶ τὸ κατώστρωμα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐκενώθη. Οἱ περισσότεροι ἐπῆγαν εἰς τὰ κρεβάτια των. Ὅσοι ἦσαν συνεπισημένοι νὰ κοιμῶνται εἰς τὸ ὑπαίθριον, ἐξηπλώθησαν οὐρδην-μήδην ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Τὴν στιγμήν διέκοπτε τώρα ὁ μόνονος ρόθθος τῆς μηχανῆς καὶ ἕνα πῖανον, πού ἤκούετο ἀπὸ τὴν αἰθουσαν τῆς πρώτης θέσεως.

— Πᾶμα καὶ μεῖς νὰ κοιμηθοῦμε; εἶπεν ὁ Τορπέν εἰς τὸν Ραοῦλ. Δὲν σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι ὁ κοιτῶν σου ἐδῶ θὰ εἶνε καθαρὸς καὶ θὰ μυρίξῃ ὠραία, ὅπως ἡ καμαρούλα σου εἰς τὴν ὁδὸν Σαιντ-Αιλιάν, ἀλλὰ τέλος πάντων!

— Μοῦ εἶνε ἀδιάφορον! ἀπεκρίθη ὁ Ραοῦλ. Ὁ κοιμηθῶ μάλιστα καλλίτερα ἐδῶ-κάτω, γιατί θὰ εἶμαι ἐλευθέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ!

Ἡ σάλα τῆς Ἀλμέριεϋς. Ἀπὸ ὀκτῶ ἡδὴ ἡμερῶν ἡ «Πάριπα» εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐκ Μασσαλίας. Ὁ Τορπέν καὶ ὁ Ραοῦλ ἐκάνονισαν τὴν ζωὴν των ἐντὸς τοῦ πλοίου, ἀπέκτισαν τὰς συνηθείας των, ἡ μόνη δὲ ἀπογοητευσίς τοῦ μικροῦ μασ ἦραως ἦτο ὅτι τὸ ταξεῖδι παρετεινετο μονότονον, χωρὶς ἐπεισόδια καὶ περιπετειάς.

Ὁ καιρὸς ἦτο θαυμασίως καὶ τὸ ἀτμόπλοιο ἔκαμνε τακτικὰ δεκαπέντε κόμβους τὴν ὥραν. Μόνον αἱ προσεγγίσεις ἐδίδον κάποιαν ποικιλίαν εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἡσυγὸν αὐτὴν ζωὴν.

Εἰς τὴν Ἀλμέριαν, οἱ μετανάσται δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐξέλθουν, καὶ ὁ Ραοῦλ ἐκτύπησε μακρόθεν τὴν Ἰσπανίαν ἐκείνην, περὶ τῆς ὁποίας τόσα εἶχε διαβάσῃ εἰς τὴν Γεωγραφίαν του.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΔΥΟ ΠΙΕΡΡΟΤΟΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΡΟΧΘΕΣ τὸ βράδυ ἐκάθησα ὀλίγην ὥραν εἰς τὸ «Πάνθεον». Εἶνε μία μεγάλη, πολυτελὴς αἰθουσα ζυθεσιατορίου, πού ἀνοίξε κατ' αὐτὰς δίπλα εἰς τὸ «Πανελληνίον», εἰς

τὴν ὁδὸν Προαστείου καὶ Πανεπιστημίου, ἐκεῖ ὅπου μαζεῦνται ὄλοι οἱ μασκαράδες. Πλησίον μου, ἐκάθητο ὀλομύναχος ἕνας νεαρὸς Πιερρότος, προφανῶς κορασμένος, ἐξηγητῆμένος, κ' ἐτρωγεν ἕνα γλύκισμα, ἀνασηκῶνων τὸ παραπέτασμα τῆς μάσκας του. Σὲ λίγο νὰ κ' ἕνας ἄλλος νέος Πιερρότος, κ' αὐτὸς μονάχος του, πού ἦλθε κ' ἐκάθησε δίπλα εἰς τὸν πρώτον. Τότε, μεταξὺ τῶν δύο, συνήφθη ἡ ἐπομένῃ συνομιλία, τὴν ὁποῖαν ἤκουσα ἀπὸ τὴν θέσιν μου, χωρὶς νὰ χάσω λέξιν.

— Καλησπέρα, κυρίε μασκαρά. — Χαῖρε, συνάδελφε! — Καὶ σὺ Πιερρότος; — Καθὼς βλέπεις... — Καὶ ἡ παρέα σου τί ἔγινε; — Ὅ,τι καὶ ἡ δική σου. — Μὰ ἐγὼ δὲν εἶχα παρέα. Βγήκα μονάχος μου νὰ πάω ἔς ἕνα φιλικὸ μου σπίτι πού χορεύουν. Ἀλλὰ δὲν τὸ κατάρθωσα... — Τότε διαφέρει. Ἐγὼ εἶχα καὶ τὴν ἔχασα.

— Καὶ πῶς συνέθη αὐτό, συνάδελφε; — Νά, τὴ στιγμήν πού μπήκαμε εἰς τὴν ὁδὸν Προαστείου, ἦσαν τόσος κόσμος κ' ἐγείνε τέτοιο κατὸ μὲ τὴν ἐμφανισί μασ, ὥστε τὰ κρῖτσια, πού εἶχαμε μαζί, ἐφοβήθησαν νὰ προχωρήσουν κ' ἔκαμαν ὀπίσω. Ἐγὼ δὲν τὸ κατάλαβα κ' ἐτραβήξα ἐμπρός, σπρώχνων τοὺς ἀγρίους πού μὰς ἐπρογκάρριζαν καὶ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ μὰς λυντσάρουν. Εἶχα τὴν ἰδέα ὅτι οἱ ἄλλοι ἀκολουθοῦσαν τὸν δρόμο πού μὲ τόσο κόπο τοὺς ἀνοίγα. Ἀλλὰ ὅταν γύρισα πίσω μου, δὲν εἶδα κανένα. Τρεῖς χιλιάδες ἀγριάνθρωποι, Καννίβαλοι, μὲ φούσκες, μὲ καμτσίνια, μὲ ρόπαλα, εἶχαν παρεντεθῆ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς παρέας μου. Ἦμουν ἀποχωρισμένος ὀριστικῶς! Καὶ ἦλθα νὰ καθῆσω ἐδῶ, μὲ τὴν ἐλπίδα, πῶς μπορεῖ νὰ περάσουν ἀπέξω οἱ δικοί μου καὶ νὰ μὲ ἰδοῦν.

— Λές νὰ διασχίσουν αὐτὸ τὸ ἀγριο πλῆθος;...

— Μὰ μπορεῖ νὰ ἔλθουν ἀπὸ πάνω, ἀπὸ τὸν ἄλλο δρόμο, πού εἶνε ἡσυγώτερος. Σὺ, ἀγαπητὲ συνάδελφε, τί ἔκαμες καὶ πῶς κατέληξες ἐδῶ;

— Ἐγὼ, φίλτατε, ἔφαγα τῆς χρονιας μου! Ἀλλὰ ἔδωσα κιβλα, αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἐπειδὴ ὅμως ἦμουν μονάχος, φυσικὰ ἐνίκηθηκα... Μιὰ στιγμή μ' ἐρρίξαν κάτω κ' ἐπέσαν ἐπάνω μου καμμιὰ ἑκατοστὴ. Ὁ μ' ἐτελειῶναν, ἂν δὲν παρενέβαινε ἕνας Κρητικὸς χωροφύλακας νὰ μὲ γλυτώσῃ. Τότε, κατατασκακωμένος, ἐτρέπωσα ἐδῶ κ' ἔφαγα μιὰ πάντα-μασκότ γιὰ νὰ μὲ περάσουν οἱ πόνοι.

— Καὶ σοῦ πέρασαν, συνάδελφε; — Σχεδόν... Μόνον τὸ κεφάλι μου βοῖζει ἀκόμη ἀπὸ τῆς φοικιῆς. — Ὁραία διασκεδάσις, ἔ; — Πρώτης τάξεως, θαυμασία, μοναδική!

— Ὅποτε γιὰ τὴν ἀθηναϊκὴ ἀποκορῆ ἔχεις τὴν ἰδέα...;

— Ὅτι δὲν γίνεται ἔς ὄλο τὸν κόσμο, πουθενά! Μόνον φέτος, εἰς τὴν Εὐρώπη, κατὶ παρόμοιο ἄρχισαν νὰ κάνουν... ἀπὸ τὸν καιρὸ πού ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος. Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ ἡ Ἰγρ καὶ ἡ Σουαῶν ὠχριοῦν πρὸ τῶν στενωῶν τῆς ὁδοῦ Προαστείου.

— Κ' ἐγὼ αὐτὸ λέγω. Ἐγὼ ὅμως μὴν ἀπορία: Μήπως δὲν εἶνε ἀποκορῆ, ἀλλὰ ἐκηρύχθη κ' ἐδῶ ὁ πόλεμος;

Ὁ ἐρωτῆσις δὲν ἐστῆθη νάκούσῃ τὴν ἀπάντησιν. Εἶδεν ἄξαφνα ἀπὸ τὰ τέμνια τὴν παρεάν του, κατὶ Πιερρότους, Ἀρλεκίνους καὶ Κολομπίνες, σὲ κακὰ χάλια. Ὁ Πιερρότος ἐσηκώθη καὶ χαιρετήσας τὸν ἄλλον μ' ἕνα βιαστικὸν («καὶ τοῦ χρόνου!»), ὤρμησεν ἔξω. Ὅπως ἡ ἐνδιαφερόσα συνομιλία ἐσταμάτησε, δι' ὁ σταματᾶ καὶ ἡ ἐπιστολή.

Σὰς ἀπάξομαι ΦΑΙΔΩΝ

(*) Ἴδε εἰκόνα προηγ. φυλ. σελ. 63.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. (Συνέχεια)

Ένας τζέντλεμαν έλεινα μεθυμένος.

Ενώ ή άμαξοστοιχία έτρεχαν όλοταχώς πρής τή Λονδίνου, ή Μωρίς Ζιλάρ, μολοντί εύχαριστημένος πού διέφυγε τās έρεύνας τών τελωνοφυλάκων και τής άστυνομίας άκόμη τού Νιουχάβεν, έσπυλλογίζετο τās πολυαριθμούς δυσκολίας πού τόν έπεριμεναν κατά τήν άφιξίν.

«Έδώ είνε Άγγλία, έλεγε, και έχω άκούση ότι οι Άγγλοι άστυνομικοί δέν χωρατεύουν. Είνε πολύ ίκανοί. Έπειτα δέν έχω πάλι μιλλιέτο. Είνε ή δευτέρα φορά πού μου συμβαίνει αυτό από χθές, να μωύ σε τραίνο, χωρίς να πάρω τή μιλλιέτο μου. Τήν πρώτη φορά δέν έπρόφθασα τώρα δέν τίθλημσα, γιατί έλοι δέν θεωρούν κλέπτη. Δέν έξέρουν βλέπει, ότι ή κασσετίνα πού άρπαξα από τή χέρια τού τελωνοφύλακος, μου άνήκει, είνε πράγμα μου, και θα έτηλεγράφησαν βέβαια τή χαρακτηριστικά μου στο Λονδίνον, όπου θα έξαπολυθούν εναντίον μου τή καλλίτερα λαγωνικά τής Άστυνομίας».

Αυτά έσπυλλογίζετο ή Μωρίς, όταν ήνοιχθη ή θύρα τού διαμερισμάτος του, ή συγκοινωνούσα με τόν διάδρομον, και εισήλθεν ένας άνθρωπος, ή όποιος, από τήν στολήν του, έγνωρίζετο άμέσως ως σιδηροδρομικός.

«Ήθελα ένα μιλλιέτο, χωρίς έπιτροπή, για τή Λονδίνου, τού είνε ή Μωρίς. Έχασα εκείνο πού άγόρασα στο σταθμό. Μπορείτε να μου βγάλετε σεις εν άλλο;»

Εύχαρίστως, άπεκρίθη ή υπάλληλος είνε καθάρην Γαλλικήν. Συμβαίνει συχνά να χάνουν τή μιλλιέτα των οι έπιβάται, και γι' αυτό έχομε πάντα ένα βιβλιαράκι, για να δίνουμε μεις και να εισπράττωμε τή αντίτιμο. Πολύ εύχαρίστως...

Ό Μωρίς Ζιλάρ έβγαλε τή πορτοφόλι του, και συνομιλών όλονέν με τόν υπάλληλον, έξέφρασε τήν έκπληξίν του πού τόν ήκουε να όμιλή τήσόν καλά τήν Γαλλικήν.

Μπα! άπεκρίθη εκείνος μειδιών μέσα στα γένεια του' ζαυτή τή γραμ-

μή, βλέπετε, είνεθα διαρκώς είνε συνάφειαν με Γάλλους. Ένα τσιγαράκι, παρακαλώ; — προσέθεσε, παρουσιάζων είνε τόν Μωρίς εύγενέστατα μίαν γεμάτην σιγαροθήρην.

Εύχαρίστως! άπεκρίθη ή φίλος μας, ενώ ή υπάλληλος, διατεθειμένος προφανώς να συνεχίση τήν συνομιλίαν, εκάθητο άπέναντί του.

Πώς σας φαίνεται αυτός ή έγγλέζικος καπνός; λιγάκι βαρύς, ε;

Βαρύς, όχι και τόσο, άπεκρίθη ή Μωρίς. Τόν βροίπω όμως... πώς να σας πώ;... έχει σα μιά ιδιαίτερη μωρωδιά...

Έχει πραγματικώς, υπέλαθεν ή υπάλληλος. Είνε καπνός τής Βιργινίας. Και όλα τή καπνά τής Βιργινίας, ξέρετε, είνε έλαφρώς μωρωδάτα... Δέν είνε όμως δυσάρεστη αυτή ή μωρωδιά... Τήν πρώτη φορά έως, άλλα κατόπιν τήν συνεθίζε κανείς...

Είνε όμως λιγάκι βαρεία... ζαλίζει... είνε ή Μωρίς, πιάνων τή μέτωπόν του.

Έτραθήξεν άκόμη μερικές ρουφηξίες από εκείνο τή σιγαρέττον, έπειτα έχασμηθή και, πίπτων έξαφνα είνε τή μαξιλάρια τού καναπέ, άπεκοιμήθη βαθεία.

Ωραία! έκαμε τότε από μέσα του ή υπάλληλος, παίρων σιγά-σιγά τήν κασσετίνα. Ούτε βία, ούτε τίποτε. Μόνον ψεύτικα γένεια, γωαλιά, μιά στολή σιδηροδρομικού, όλίγα σιγαρέττα με όπιον και... ή δουλειά μου είνε! Ωρσομένους ή δυστυχής αυτός νέος δέν είνε σε θέσι να τή βάλη μαζί μου...

Άλλως τε δέν θάρχηση να τή καταλάβη, και τότε... τότε... είνε ενέργειαν τή μεγάλα σχέδια!

Εν τούτοις ή Μωρίς Ζιλάρ, υπό τήν επίδραση τού ναρκωτικού, έβυθίζετο όλονέν είνε βαθύτερον ύπνον και, έξηπλωμένος λοξά είνε τήν καναπέν, εύρίσκετο όλος είνε τήν διάθεσιν τού έχθρου, ή όποιος τόν παρεθέρει με προσοχήν κ' έφάνετο διασκεδάων.

Είνε όμως άλήθεια, έλεγεν από μέσα του, ότι μου μοιάζει, τή ζώνη!... Μά πώς μου μοιάζει! ούτε άδελφία να είμαστε!... Κρίμα να κήνη τήσόν φασαρία ή άνόητος, γι' αυτή τή μικρή κασσετίνα, πού τή θέλω κ' εγώ άλλο

τόσο. Διαφορετικά, θα μπορούσαμε να γίνουμε στενότεροι φίλοι εμείς οι δύο. Κρίμα!... Ναι, αλλά τώρα πρέπει να πάρω τή μέτρα μου για ύστερα, πού θα φθάσω στο Λονδίνου. Πώς θα βρω από τή σταθμό μ' έναν άνθρωπο πού κοιμάται σαν κτήνος; Δέν θα είνε τήσόν εύκολο μ' τήν άλήθεια!...

Και ή κλέπτης μας, είνε τήν αρχήν, ήλλαξεν έντελώς ένδυμασίαν. Από μίαν βαλίτζαν, τήν όποιαν έφερον εκ τού διπλανού διαμερισμάτος, έβγαλε τήν στολήν τού Άγγλου με τής κόκκινες φασορίτες, ή όποία τή είνε τήν χρησιμεύση είνε τή Νιουχάβεν. Και άφου επέταξε τήν πλαστήν γενειάδα του, εκόλλησε γρήγορα-γρήγορα τής κόκκινες φασορίτες και, μεταμορφωθείς ούτω καθ' όλοκληρίαν, έβωσε τήν κασσετίνα είνε τή βάθος τής βαλίτζας του και τήν ετοποθέτησεν είνε τή δικτυ τού βαγονιού.

Τόν άλλο τώρα! είνε, ρίπτων πονηρόν βλέμμα επί τού πάντοτε κοιμωμένου Μωρίς. Ή σειρά σου να μεταμορφωθείς και σύ, αγαπητέ μου, και πρόσθε να μήν έσπληνήςε δσην ώρα θα σε ντύνω, γιατί αυτά δέν είνε τιμα πράγματα!... Ας είνε όμως, δέν υπάρχει φόβος. Ό καλός έμπορος, πού μου έπρομήθευσεν αυτά τή σιγαρέττα, μ' έβεβαίωσεν ότι ή ύπνος πού προξενούν, διαρκεί δώδεκα ώρες και δώδεκα ώρες φθάνουν και περισεύουν για να φθάσωμε στο Λονδίνου και... να χωρισθούμε για καλά. Γιατί έννοεις, άδελφούλη μου, εγώ δέν σκοπεύω να μείνω μαζί σου. Άμα φθάσωμε στο Λονδίνου... ούτε σ' είδα, ούτε σ' ήξερα! Δέν έχει! Θα σ' άφίσω στήν τύχη σου, για να μάθης άλλη φορά να με κυνηγής.

Και ταυτα λέγων, ή λωποδύτης εκόλλησεν είνε τή πρόσωπον τού Μωρίς τή ψεύτικα γένεια του, τού έφόρεσε τή γωαλιά του και δια τού ίδιου του άδιαδρόχου, έτελείωσε τήν μεταμόρφωσίν του.

Έτσι! έσκέθη κατόπιν με μειδίημα εύχαριστήσεως. Οι ντέτεκτιθ και οι άστυνομικοί τού Λονδίνου πού θα παραδοκούν τήν άφιξίν τού νέου, ή όποιος άρπαξε τήν κασσετίνα από τή χέρια τού τελωνοφύλακος στο Νιουχάβεν, θα τήν πάθουν μ' άρα!

(Έπεται συνέχεια) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΦΩΤΕΡΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ,

Σας άνήγγειλα ήδη τήν έκδοσιν τής νέας αυτής ποιητικής Συλλογής τού Γεωργίου Δροσίνη. Είνε ένα θαυμάσιον βιβλίον, πολυτελέστατα τυπωμένον, περιέχον είνε διακόσιες σελίδας 150 περίπου μικρά και μεγάλα ποιήματα, όλα νέα, όλα όραία, και τή περισσότερα έξ αυτών άληθινά άριστουργήματα. Άνωτέρα ποιητική Συλλογή δέν έφάνη τή τελευταία αυτά δέκα χρόνια είνε τήν 'Ελλάδα. Πώς θα ήθελα να έδιαβάσατε τή ποιήματα αυτά τού Δροσίνη και σεις, τώρα ίσα-ίσα πού μορφώνεται ή καλαισθησία σας! Θα ήμπορούσατε να έννοήσατε τή περισσότερα — διότι ή Δροσίνης είνε άπλους και εύληπτος, και θα είχατε μίαν μεγάλην άπόλαυσιν, και θα ώφελήσθε πολύ, πολύ... Δυστυχώς, τή πολυτελές βιβλίον έξεδόθη είνε 400 μόνον αντίτυπα και στοιχίζει ακριβά. Δέν είνε λοιπόν δια γενικήν κυκλοφορίαν. Διά τούτο έσκέθη τήν σάς κάμω εν άπάνθισμα από τή «Φώτερα Σκοτάδια», να διαλέξω δηλαδή τή κατάλληλα δια τήν ηλικίαν σας ποιήματα τής συλλογής και σιγά-σιγά να τή δημοσιεύσω όλα. Και αρχίζω από σήμερον. Έλπίζω ότι θα με εύγνωμονήτε... Σημειώσατε, ότι τή ποιήματα αυτά δέν έχου ένδιαφέρον τίτλους. Τίτλος έκάστου είνε ή πρώτη του λέξις, πού γράφεται και με κεφαλαία.

ΔΑΚΡΥ' θαλασσογέννητο, χλωμό μαργαρίταρι, Πλασμένο από τόν πόνο μιάς πέτρας ζωντανής 'Απ' τού γιγλοῦ τή τριβάθια Νεράιδες σ' (έχουν πέρη, Τής ώμορφιάς άστέρη στον κόσμο να φανής.

Δάκρυ θαλασσογέννητο, πόσα άλλα σάν και (σένε Πανάκριβα κ' όραία κ' άγνά και φωτερή, Μέσ' από τή βάθη τής ψυχής στον κόσμο σκορπισμένα, Γεννήματα τού πόνου—στολίζουν τή χερά!

ΚΑΙ τή λύσσα τού ανέμου Με μιά βάρκα στο πέλαγος Δέ λογιάζω ποτέ μου. Μά έχω πάντα τήν έννοιαν μου στήν κρυμμένη φοβέρα, Στή βουθή, στήν άθύρητη, Στήν προδότρα τήν ξέρα.

ΟΡΘΗ σεισμοῦ τή ξεβρασεν άπ' τού πελάου τή βάθη, Μαρμαρωμένο λείψανο πωλήξ στεργής πού έχάθη.

Μά στο νεκρό τή χάλκινα 'Ζωή κινούργια αρχίζει, Κάτι άνακαίνε, σέρναται, φουτρώει, φτερουγίζει...

Τού ρίγνει άνάσρη ή κάπρη τή κρόκλων άνθισμένης — Δευκά νεραιδόμάντιλ στο ήλιόφωτο άπλωμένη, —

Γοργά πετροχειλίονα, γυρνώντας στή παληά τους, Θαρρούν νησί τή χάλκινα και χτίζουν τή φωληά τους.

Κ' ένε άκρογαλι φέρνοντας στο λογισμό τού ναύτη, Γλυκά τόν πόθο τού σπιτιού μέσ' στήν καρδιά του άνάφτει.

ΠΑΝΩ, κάτω, γύρω άμέτρητα Παντού σπαρμένα τρέμον τάστρα Κ' ή άραγμένη βάρκα, άνάσρη, Κρέμεται μέσ' σε δύο ούρανούς.

Κ' ή νύχτα, άπλώνοντας τή χέρι της Σε άγρηπνη μάτια, όνειροπλάστρα, Φέρνει τόν πόθο τόν άχόρτικο Σε κόμους άλλους—μακρινούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

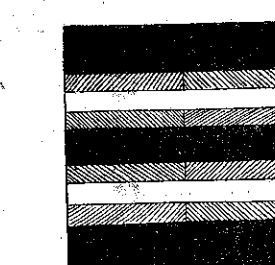
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ο γρηαιότερος παπαγάλος τού κόσμου

Ό παπαγάλος αυτός, με ρικνόν δερμα και γυμνόν σχεδόν νά π ό περά, όνομάζεται Κόκκυ Μπέννεντ, είνε ηλικίας εκατόν δεκαεπτά ετών και άνήκει είνε τήν κυρίαν Σάραν Βέννεντ, ιδιοκτήτριαν ξενοδοχείου είνε τήν Σιλβανίαν, πλησίον τού Σίδνεϋ τής Αυστραλίας. Γεννηθείς τή 1796, ή υπέργηρος αυτός παπαγάλος έγνωρίσε τρεις γενεάς τού οίκου Μπέννεντ.

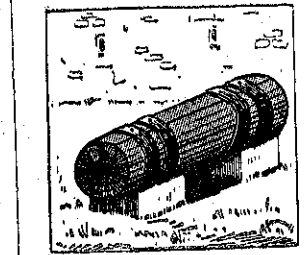
Οπτική άπάτη

Κυττάξετε καλά αυτός τās δύο λευκάς γραμμάς. Ή επάνω φαίνεται ως να κοιούται, να βαθυλώνη είνε τή μέσον, ενώ άπέναντίας ή κάτω φαίνεται πλέον φουσκωτή είνε τή μέσον παρ' είνε τή άκρα. Είνε όπτική άπάτη. Διότι αι δύο

γραμμάι είνε έντελώς εύθείαι και έχουν τή ίδιον πλάτος παντού.

Ξύλινον κανόνι

Τή ξύλινον αὐτὸ κανόνι εύρίσκειται είνε τήν συλλογήν ενός μανιόδου συλλέκτου άρχαίων όπλων. Προέρχεται άπὸ τās 'Ινδίας και είνε κομμωμένον από πολλά κομμάτια σκληρού ξύλου, συνδεσμένα με σιδηρά σσεφάνια, όπως τών βαρελιών.

Εβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α') Μαγική Εικόνη

Τή άλογον αυτό έχασε τόν καβαλλάριον του. Μήπως τόν βλέπετε πουθενά;

β') Παίγνιον

Table with 4 columns and 4 rows containing letters: A, ΓΑΑ, Α, Ι, ΤΑ, ΡΑΣ, ΓΑΙ, ΑΥ, ΣΙ, ΑΙ, Α, Α, ΑΙ, ΣΤΡΙ, Α, ΑΓ

Να συναρμολογηθουν αι συλλαβαί αυται ώστε ναποτελεσθουν τή όνόματι πέντε ευρωπαϊκών Κρατών.

γ' Διά τούς Γαλλομαθεΐς

Έστέλη τού 'Ηρωος τού 1918 Ch*q** — m*d**ll* — * — s*n — r*tr*vs. Νάναγνωσθη τή φωνηεντόλιπον τούτο.

ΔΗΛΩΣΙΣ: Αι λύσεις—δωσνθήποτε ζητημάτων τού αυτού φυλλαδίου,—συνοδεύονται, άπρακτικώς, από ενός μόνον δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τού Ύου φύλλου

α.) Όδυσσεύς, Πάτροκλος, Ίδομενεύς, Αίξ.—β.) Πνεύμα ή Θεός.—γ.) Au premier coup l' arbre ne tombe pas.

Ίδε τὸν Ὄ-δ ἠγὼν τοῦ ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συνδρομὴ τοῦ Ὁ. Κερφ.

ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ

Υπερήφανα ὑψώνοντας τῆς κορφῆς τους πρὸς τὸν οὐρανὸν, τὰ δένδρα ποῦ γεμίζουν τὰ δάση καὶ στολίζουν τοὺς κήπους, ζοῦνε μὴ ζοῖ σιωπηλὴ καὶ μυστικῇ.

Νέρων

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΟΥ

Ἐλπίσῃαζε τὸ Πάσχα. Ἐτομαζόμαστανε γιὰ τὸ γιορτάσωμε τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ μας. Εἶχαμε φκιάση κινουόργια φορέματα καὶ εἴμασταν ὄλο χαρά.

χαμογελοῦσε ποτὲ πὰ μὲ τὸ γεμάτο στοργὴν χαμόγελό του.

Ροδοδάφνη

Η ΚΟΥΚΛΑ ΜΟΥ

Μὴ πανεμόρφη κουκλίτσα μου χάρις ἢ μὴ μὴ μὴ ἐγὼ σὺν νοικοκυρίτσα θὰ τῆς κἀνὼ τ' πα πα.

Σχοινιστόλιτος Χίος

ΤΑ ΚΛΕΜΜΕΝΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ

Ἦτο, θυμοῦμαι, ἀρχαὶ Σεπτεμβρίου ἢ τέλη Αυγούστου. Ἀπὸ τὸ πρῶτο ξημέρωσε ὁ οὐρανὸς γεμάτος σύννεφα κατάρματα τὰ ὅποια βλέποντας οἱ χωρικοὶ ἔλεγον ληηθιμένο βροχὴ θάξουμε, κῆμα στὴ σταφίδα.

καρία ἦτο κατὰλληλος καὶ δὲν τὴν ἐχάσαμε. Ἐπήγαμε λοιπὸν, καὶ καθὼς μᾶς εἶχε προειπῆ ὁ φίλος μας, μᾶς ἔφερε μὴ πελοφία ἀπλάδα ἄσπρα σταφύλια σὺν ζωγραφιστά.

Νησιωτοπούλα

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΟΥ

(Ἀφιερωμένο εἰς τὴν ἀγαπημένην μου Ἀντισμένην Βαμβακιάν)

Ἐνα πρῶτο, ἀνομιμασμένη στὸ παράθυρο, μὲ τὸ μέτωπο ἐπάνω εἰς τὸ τζάμι, ἔμενα πολλὴν ὥρον συλλογισμένη ποῦ ψευδῶνυμο νὰ πάρα.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1914, κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδιά των εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.—Ἐπαρχον καὶ τῶν ἐτῶν 1906—1913 καλύματα τιμώμενα ἐπίσης δρ. ἢ φρ. 1,75 ἐκαστον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθήνη, 38 ὁδὸς Ευριπίδου τὴν 27 Γανουαρίου 1915.

ΚΑΛΗ σας Σαρακοστή, παιδιὰ μου! Μὲ ὀλίγη νηστειάν, μὲ πολλὴν προσευχὴν καὶ μὲ ἀμύη περισσοτέρην μελέτην κ' ἐργασίαν.

νοῦνται: «πὼς γράφεις στὴ Διάπλασι καὶ μένα, ὅταν ἦμουν σὲ ταξίδι, δὲν μοῦ ἔγραφε;» ἀπαντᾷ: «ἀ, γιὰ τὴν Διάπλασι γίνεται ἐξαιρέσις! γι' αὐτὴν καὶ ἡ τεμπελιά ὑποχωρεῖ.» Καὶ ὅταν ἡ ἀδελφὴ τῆς τὴν ἐρώτησε τί θέλει νὰ τῆς χαρίσῃ στὴ γιορτῇ τῆς (χρόνια πολλὰ!) τῆς ἐξήτης τέσσαρας τόμους Διαπλάσεως, τοὺς ὁποίους καὶ ἔλαβε.

«Ἐκδρομὴ ἐστὶ μῦλο» τῆς Φιλομαθοῦς.— «Ὁ Ἕλληνα» τοῦ Ταλαιπωρουμένου Δωδεκανήσου.— «Καταγῆ» τῆς Ροδοδάφνης.— «Τόσον γρήγορα» τοῦ Τέλλου Ἀγρα.— Μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχολήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἔτησις δε.8.—	Ἔτησις φρ. 10.—
Ἐξάμηνος 4,50	Ἐξάμηνος 5,50
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Περίοδος Β'.—Τόμος 22ος

Ἐν Ἀθήναις, 7 Φεβρουαρίου 1915

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΟΥ Α. 20

Διὰ τῶν Πρωτοτόμων, Ἐσωτέρ. λ.10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐφριπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Ἔτος 37ον.—Ἀριθ. 10

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'. (Συνέχεια)

Ἀπὸ τὸ κατὰστρομα παρηγορήθησε τὴν οἰκτράν παρέλασιν ὄλων ἐκείνων τῶν δυστυχῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους ἐκπατρίζει ἡ ἐσχάτη πτωχεία. Τῶσθε εἶνε ἡ ἀκαθαρσία καὶ ἡ ἀθλιότης εἰς τὴν Ἀλμερίαν, ὥστε μεταξὺ δέκα κατοίκων οἱ τέσσαρες τοὺλάχιστον εἶνε μονόφθαλμοι ἢ τυφλοί. Ἡ ὀφθαλμία κάμνει μεγάλην θραύσιν εἰς ἐκείνους τὸν τόπον, οἱ δὲ κάτοικοι τὴν ἔχουν συνειθίσει, ὥστε τὴν θεωροῦν πλέον ὡς μίαν φυσικὴν κατάστασιν. Δι' αὐτὸ ἐξεπλήρουντο πολὺ πού ἔδλεπαν τὸν ἰατρὸν τοῦ πλοίου νάπορριττὴ ἀμειλίχως τοὺς προσβεβλημένους ἀπὸ τὴν μολυσματικὴν αὐτὴν ἀσθένειαν.

Ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις καὶ ἡ ἐπιβίβασις τῶν Ἀλμεριωτῶν διήρκεσεν ὄλην τὴν ἡμέραν. Ὁ Ραούλ διήλθε τὰς ἀνα-

ρὰς αὐτὰς ὥρας περιεργαζόμενος ἀπὸ τὸ ἀνυπόλοιον τὰ πλήθη τῶν ἰσπανῶν μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπερίμεναν εἰς τὴν προκυμαίαν τὴν ἀδειαν τῆς ἐπιβίβασις. Εἰς τὴν προκυμαίαν αὐτὴν ἦσαν συσσωρευμένα ἐπιπλα, σκευὴ, στρώματα, κλινωσκαπάματα καὶ κιβώτια διαφόρων σχημάτων. Ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα ἦσαν τῶσον παλιὰ καὶ τῶσον ἐλθεινὰ, ὥστε ἐνόμιζες ὅτι διεσώθησαν ἀπὸ καμμίαν καταστροφὴν.

Αἱ γυναῖκες ἐκάθηντο χάμω, περιτοχιζόμεναι ἀπὸ παιδία ἡμίγυμνα. Οἱ ἄνδρες, κοντοὶ καὶ εὐκίνητοι, ἐστῆσαν ὄρθιοι, σιωπηλοὶ καὶ μελαγχολικοὶ, ἐπιδεικνύοντες ἡλσκαίε βραχιόνας γυμνοὺς καὶ πρόσωπα ἰσχνὰ καὶ ξυρισμένα κάτω ἀπὸ πλατὺν μαῦρα καπέλλα.

Ἡ πόλις ἐφαίνετο μακράν. Μόλις διεκρίνοντο οἱ οἰκίσκοι τῆς, ψηφόμενοι εἰς τὸν ἥλιον καὶ παρατεταγμένοι ἐπὶ τῆς κλιτύος ἐνὸς κοινορωτῶδους λόφου, ἐπιστεφομένου ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἐνὸς ἀρχαίου ἀραβικοῦ φρουρίου.

Ἡρὸς μεγάλην τοῦ λύπην, αὐτὸ μόνον εἶδεν ὁ Ραούλ ἀπὸ τὴν πολυθρόνην τοῦ ἰσπανοῦ.

Τριακόσιοι ἰσπανοὶ μετανασταὶ προσετέθησαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν εἰς τοὺς ἄλλους τῆς Πάμπας, οἱ ὁποῖοι δὲν τοὺς ὑπεδέχθησαν καὶ μετὰ πολὺ φιλικὰς διαθέσεις, διότι θὰ τοὺς ἔκαμαν νὰ στενογαρηθοῦν περισσότερο.

Ὁ Ραούλ καὶ ὁ Τορπέν, εὐτυχῶς, δὲν εἶχον νὰ φοβηθοῦν τίποτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιβίβασιν, διότι τοὺς εἶχον ἤδη ἐγκαταστήσει χωριστὰ εἰς τὸν κωντῶνα τοῦ νοσοκομείου. Ὁ Ραούλ δὲ αὐτὴν τὴν εὐνοίαν εἰς τὸν τίτλον τοῦ φαρμακοποιῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε σημειωθῆ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ Τορπέν εἰς τὸν κατάλογον τῶν μεταναστῶν.

Ὁ ἰατρὸς εἶχε προτείνῃ εἰς

«Αὐτὸ Ἀράπη... ἐγὼ Ἐβρώπας, Γάλλο...» (Σελ. 78, στ. β')

ἐκείνους, τὸν ὁποῖον εὐγενῶς ἀπεκάλεϊ «συνάδελφον», νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀναλαμβάνων τὸ φαρμακεῖον τοῦ πλοίου. Ὁ δὲ Τορπέν, ἂν καὶ μουρμουρίζων, εἶχε δεχθῆ. Ὁβῶς οἱ φίλοι μας ἀπέκτησαν πλέον προνόμια ἰδιαίτερα: Ἐπρωίαν χωριστὰ, ἐκοιμῶντο εἰς τὸ νοσοκομεῖον, τὸ δὲ πλήρωμα καὶ τὸ προσωπικὸν τοὺς μετεχειρίζετο μετὰ σεβασμὸν καὶ ὄχι ὅπως τοὺς κοινούς μεταναστας.

Μ' ὄλ' αὐτὰ, ὁ Τορπέν ἐξηκολούθει νὰ μουρμουρίζῃ.

— Μ' αὐτὸ κανταντᾶ ἀστεῖο! ἔλεγε. Νὰ φεύγω ἀπὸ τὸν τόπο μου γιὰ νὰ γλυτώσω ἀπ' αὐτὰ τὰ παληογατρικὰ, πού τὰ εἶχα πιά ἀηδιᾶσθαι, νὰ ζητῶ καινούργια τύχη, καινούργια ζωή, καὶ... νὰ με κλείνουν πάλι στὸς τέσσαρους τοίχους ἐνὸς φαρμακείου! Ἄ, μὰ θὰ σκάσω!

— Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ἀπεκρίνετο ὁ Ραούλ, ὅτι τὸ ταξιδί μας, ὡς τώρα, δὲν εἶναι καθόλου διασκεδαστικόν. Διεσχίσαμε τὸν μισὸ κόσμον χωρὶς νὰ ἰδοῦμε τίποτε κατ' ἐπεράσαμε ἀπὸ τὴν Ἰσπα-

«Ἐἶδεν ἕνα ἀπὸ τοὺς πολυθρόνους αὐτοὺς κολυμβητὰς...» (Σελ. 78, στ. α')

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Νέος 148ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

[Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 29ης Μαρτίου, ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.

104. Δεξιόγριφος

Ἐνας θεὸς τὸ πρῶτό μου πού ἐξολοκ θὰ εὐρῆς Ἄν τὴ μυθολογία σου καλοῦσαι τὴν ξεῖρῃς Στὸ δεύτερο ἀσφάλεια γυρεύουν τὰ πλοῖα Καὶ τ' ὄλο του πινάκοι πόλις στὴ Σικελία. Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

105. Συλλαβόγριφος

Ἄν εἰς ἐπίρρημα ἐγγύς Ἐν στεφανόπουλον θέσης Πτηνόν, τοῦ σώματος εὐθὺς Μέρους ὀλοτελέσης, Ἐστᾶλη ὑπὸ Γεωργίου Η.Πουλοπούλου

106. Μεταγραμματισμὸς

Ἄν θελήσῃς τὸν λαμῶν μου Μόνον φίλε, νὰ μάλλαξῃς, Ἀπὸ ἀγρίων θηρίων, Γνωστὴν ἦσον θὰ κυττάξῃς. Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἡρωϊκῆς Σάμου.

107. Δογματικὸν Αἰνίγμα

Μίγας φιλόσοφος τὸ ἀρσενικόν μου. Μ' ἄν τὸν προφέρῃς ὡς θηλυκόν, Ρήτορα τότε θακούσης κάποιον Ἐκ τῶν ἀρχαίων, πολὺ γνωστόν. Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Φάκωνος.

108. Δίzyγον

Νὰ ἀντικατασταθοῦν οἱ ἀστερισκοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως, ὥστε νὰ γινῶνται ὀριζοντίως ἀνω Μοῦσα· κάτω ἔνδοξος νῆσος· καθέτως δὲ κατὰ σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν: πτηνὸν ἀρπακτικόν, σῶμα διαφανές, γῶρα τῆς Μ. Ἀσίας καὶ πᾶν ὅτι μὲ τρεῖται.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Λεόντος

109—113. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀναλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἀνεῖ αναγνωματισμοῦ, ἄλλαι τῶσαι λέξεις:

Πῦλος, πόλις, Ἰταλός, τόπος, πόνος,

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἐκαίτου τοῦ Ὁραίου.

114. Μαγικὴ εἰκὼν ἄνευ εἰκόνος

— Νίκο, Ἀλεξάνδρα, Μαρία, ποιὸς ἀπὸ σὰς ἔξερει πόσους κατοίκους ἔχει αὐτὴ ἡ πόλις τῆς Μακεδονίας;

— Ποιὰ πόλις;

— Μὰ σὰς τὴν ἔπα!

Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ἐλευθεροθεσίας Ἡστέρου

115. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Αἱ ἀρχικαὶ συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαίαν διάστηρον βασίλισσαν:

1, Βασίλευς τῆς Αἰγύπτου· 2, Βασίλευς τῆς Κρήτης· 3, Γάλλος τραγικὸς ποιητής· 4, Ποταμὸς τῆς Ἀμερικής.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ἀστιδέως

116. Φωνηεντόλιπον

μ-τθ-δρπν-ν-ξν-γρ Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Ὁραίας Ρόδου

117. Γρίφος

ΘΜ ΘΜ ΘΜ

αργ ὀσμη Δάν Πλούτ' 1

ΘΜ ΘΜ

ΘΜ ΘΜ

Ἐστᾶλη ὑπὸ Στεφ. Σ. Μαυρομάχου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλων 44 καὶ 45.

460. Ἐλασσών (Ἑλλάς, [ΛΗ,] ὄν.) —

461. Ρέα (ρέ,α.) — 462. Ἄλυσες — λύσις. —

463. Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.

464. Μ Α Χ Η (ἐξ ὀθΗ ΧΑΜω...)

Α Δ Α Σ (ΣΑΛΛατα...)

Χ Α Ρ Α (ΑΡΑΧθος...)

Η Σ Α Υ (κάρΥΑ ΣΗΠονται...)

465—469. Διὰ τοῦ φύλλου ΜΙ: μιάρθς, μικτός, μῖσος, μῖτος, μῖμος. — 470. Μὴ ἔσο ἐπιπόλειος (μὴ ἐς ο-ἐπὶ πόλειος.)

471. Κεφαλληνία (Κεφαλλήν, ἴα.) — 472. Ἦρα-Ρᾶ. — 473. Κίτριον-κίτρον. — 474. Ὁ μῦλος, ἡ Μῆλος, τὸ μῆλον.

475. Ο Υ Ρ Α Ν Ι Α 476. Γάλα-γά =

Α Α Λ Α Μ Ι Σ (Ἰος-ι=) ὄς=ΛΑ-

Ν Ο Ω Ω Ἰ Ο Ω. — 477. Α-

Α Σ Ν Ν Ν Ν Ε Μ Ο Ν Η (Ἄβρα-

μ, ἸΝδία, ἌλΕ-

Η Σ ξανθός, ἌλκΜῆ-

νη, Κλωθῶ, ΦωκίωΝ, Κεφαλλῆνια.) — 478. Ἰδοῦ ἡ Ρόδος, ἰδοῦ καὶ τὸ πῆδημα. — 479. Θεὸς τοῖς ἀργούσιν οὐ παρίσταται (θεὸς εἰς τ'—εἰς ἀργου ὄν ου-παρ' εἰς τᾶ-τέ.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[18'—9]

Π. Ἐξακουστός, Κοζάνη. — Ἀνταλλάσσει γραμματισμὸν παντὸς εἶδους, προτιμᾷ νέας ἐκδόσεις, ἰδίως Ἡπειροῦ, Νήσων ἐπίσης Κρήτης κλπ. Ἀναποδίδει διάφορα κατ' ἐπιλογήν. Ἀσφαλίζετὲ ἐπιστολάς.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤῶΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

δῶσαν αἱ λύσεις, ἀδικροίως φυλλάδιον, ἐλήφθησαν ἀπὸ 22—27 Ἰανουαρίου

ΑΘΗΝΩΝ. Πέτρος Ν. Παναγιώτου. Δοξαμῆνο Ἑλληνοπούλο, Γ. Χ. Πουλιάκος, Μάσκα Ρογκοπούλο, Γ. Κολυβάς, Φανή Α. Κοκκίνη, Χαρ. Π. Τσιουλιού, Θεοδώρα Καραβέλλου, Αἰμ. Ὁρ. Κατσάρης, Ἰω. Α. Μάριου, Φεγγαριάνη Ἀκτίνα, Ἀναστ. Α. Γεωργιάδης, Ματαμέτο Ἡλίο βασιλεῖμα. Κωνστ. Γ. Σπηλιόπουλος, Στ. Α. Μάριος, Λάμπρος Ἀσπῆς, Ἐμ. Ἀλκιβιάδης, Ρομμελιάνη, Φλοῖστος τοῦ Βοσπόρου, Μαγεμῆνο Ρόδου, Παῦλος Ι. Δάλλης Αἰκ. Γ. Μαρούλη, Ἰωάννα Σ. Κοσματάτου.

ΒΟΛΟΥ. Ἄλ. Ν. Τσαντίλης, Ἀναθ. Ἀθ. Καραμασίνης, Ἰωάν. Β. Παπαθανασίου, Μιλ. Ν. Πορφυρογέντης.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ. Χ. Γ. Διαπάκης.

ΙΘΑΚΗΣ. Ἰωάν. Π. Ἀναγνωστάτος.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Κυριατοπούλο Ποσειδῶν.

ΚΑΒΑΡΝΗΣ. Φανή Κ. Δημητριάδου, Ἐλη Βαλτατιώγλου, Ἄν. Σ. Βαλτατιώγλου.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ. Σοφὸς τοῦ Μελόντιος, Λουκία Κακολιῶν, Μαρία Κ. Καμβύσα.

ΛΑΡΙΣΣΗΣ. Δαφνοστεφῆς Βασιλέως.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ. Ἀριστ. Α. Βαζούρας.

ΜΕΣΣΗΝΗΣ. Νικ. Ἀποστολόπουλος.

ΠΑΤΡΩΝ. Μικρὸς Ἐθέλιος, Μαντῖνα Π. Παπαγιαννοπούλου, Πατριῶν Ναυτοπούλο. Σ. Α. Κουρανοπούλο.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Παναγ. Ν. Φοίβας, Γ. Σ. Στανιανέκος, Κωνστ. Ἐισαράς.

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΤ. Εὐαγγελία Χανδρά, Μαρία Προτόπου, Μαρία Γιαννοπούλου, Ὀλγα Πασιῶ, Ἐλ. Χατζηπαύλο, Ἄφρ. Ἀλεξανδρόπουλο, Στυλιανὴ Καραύλα, Εὐλαβία Μπουνιῶ, Μαρία Καραβέλλου, Μαρία Κάτορο, Ἐλλη. Ι. Καλοῦργου, Μαγ. Φιλιώτου, Ἐδφρ. Παγώνη, Μαγ. Ἀλταβέλη, Ἐλ. Δημητριάδου.

ΣΥΡΟΥ. Νικ. Ι. Βάτης, Καλλιόπη Α. Ἀράγη Κορηλία Ἀνδρουλή.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Νικ. Ι. Βασιλόπουλος.

ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ. Κωνστ. Α. Παπαλεξίου.

ΧΙΟΥ. Παλληναία Ἀθηνᾶ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐβδόμων τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐληφθήσαν οἱ ἑξῆς τοῖς ΚΑΛΑΪΟΠΗ Α. ΑΡΑΓΚΗ ἐν Σύμφ, ΑΜ ΑΡΕΑΣ ΑΘ. ΚΑΡΑΜΕΣΙΝΗΣ ἐν Βόλλω καὶ ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΤΟΣ ἐν Ἰθάκῃ οἱ ὁποῖοι ἐνεργήσαν διὰ τοῖς μήνας ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου.

Ἄθηνᾶν (ἔστειλα). Ἄ γρουπνον Φύλακα (αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν· σ' εὐχαριστῶ πάρα πολὺ διὰ τὸ γενναῖον αὐτὸ ξεσπάθωμα). Αὐτόνομο Ἦπειρον (ὄκτω, μάλιστα ὑπερευχαριστῶ!) Μόζαρτ (δὲν πειράζει, τέτοια λάθη γίνονται· τὰ ψευδώνυμα ἐνεκρίθησαν). Κερκυραϊκὸν Διάθεσολον (ἐλήφθησαν). Ἦρωα τῶν Βαλκανίων (αὐτὸ σου ἐδάλεξα καὶ σὲ προσπᾶθω). Λάμπριντα Ἄστέρρα (ναί, ἀλλὰ τὸ κάθε τι πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν κομμάτι χαρτί· ὄχι ἐπὶ ὅλα μαζί). Γενναϊόψυχον Στρατηλάτην (ἔλαβα, εὐχαριστῶ). Ἐλπιδοφόρον Κυανόλευκον (ἐστάλησαν, εὐχαριστῶ διὰ τὸ ξεσπάθωμα· ναί, εἰς τὸν ὑπ' ἀριθμὸν 27 Στοιχειοτόμο γριφὸν ἔγεινεν ἕνα λάθος, εὐκόλως ἐννοούμενον: ἀντὶ αὐτὸν τόνον καταβάξω), θέλει ἀναβαλῶν), Μελαχροίνου ὄλαν (χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωριμίαν· ἀφοῦ δὲν ἔλασες ἀκόμη τὰς ἐπιτάδας σου, προσπᾶθῃς). Νικητρίαν Κυανόλευκον (ὠρασιότης ἡ ἐπιστολή σου σὲ δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς). Βολιῶτισσα ν. (εὐχαριστῶς· στείλε μου ἕνα μικρὸν ποσόν, καὶ σοῦ ἀνοίγω λογαριασμὸν διὰ τὰ μικρὰ σου ἐξόδα). Τροπατοῦ ὄχον Ἐλλάδα (εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις· τὸ βραβεῖον ἐστάλη τὴν 28 Δεκεμβρίου). Δοξασημείων Ἐλλάδα (μπαρῶ, μικρὸς μου! περμιῶν καὶ τὰ περισσότερα). Ρομμελιωτᾶς (δὲν ἔγινε λάθος· τὴν ἴδιαν παρομίαν ἐστειλε καὶ ἡ Φοῶουλα, ἔτυχε δὲ νὰ κληρονομήσῃ αὐτὴ). Ἐλλῆν Πάπ. (τόμοις ἐστειλα). Διοσκυρίαν Κιθάραν (αἱ παραγγελίαι ἐξετελέσθησαν). Μικροὺλαν Καστανῆν (τὸ γράμματάκι σου χαριτωμένον· ἐλπίζω νὰ ἔχη καὶ συνέχειαν ἀπελθίστην). Πανελληνίου Ἰόθον (ἔστειλα, εὐχαριστῶ). Κεντρί τῆς Διαπλάσεως (ἔστειλα). Γεγαντομάχον Ἐλλῆνα (ἔχει καλῶς). Ἀθιγγανίδα (εὐχαριστῶ πολὺ). Ὁριώνα (τὰ ἀκλοπιμαῖα ἐγρίνονται κάποτε ἐν ἀγνοίᾳ μου· τάκατάληλα ἔμως ἀπορρίπτονται πάντοτε ἐν γνώσει μου· ἐξακολούθει σὺ νὰ μοῦ στέλλῃς καὶ πού ξεῖρεται! καμμίαν φορά ἐκεῖ πού δὲν τὸ περιμένει κανεὶς, ὁ κληρὸς τὸν ἔννοσι), Φοεάντλην (ἡ αἰσθησίς σου δεκτὴ). Στεναγμὸν τοῦ Ἀνέμου (διότι ἤλλαξα τυπογραφίον). Ἀνητήριον τῶν Πολιτορχητῆν (τόμοις ἐστειλα). Μαγευμένον Ἀκρογιάλι. Ἐνετετυμένον Ἐκρηκτικοπούλαν. Κύπριον Ἐθολον ἠν. Φυσιολάτρην κλπ. κλπ.

Εἰς δῶσαν ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 27ην Ἰανουαρίου, θάπαντῆσω εἰς τὸ προσεχές.

Δαρυγγικῶν, Ὁμιῶν
καὶ **Ρινοφαρυγγικῶν νόσων**
ειδικὸς ἰατρὸς
Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ἐν Ἐθρώπῃ σπουδάζας ἐπὶ πολλὰ ἔτη, δέχεται ἐν τῇ Κλινικῇ του ἀπὸ 10—12 π.μ. καὶ 3—5 μ.μ.
Πλατεῖα Ὁμονοίας καὶ ὁδὸς Δώρου 8α